

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt onsdag den 21. august 2019

Sag BS-20431/2019-HJR

A A/S
(advokat Jens Jepsen)

mod

B K/S under konkurs
(advokat Mogens Norlén)

I tidligere instanser er truffet afgørelse af Retten i Sønderborg den 8. oktober 2018 og af Vestre Landsrets 14. afdeling den 11. februar 2019.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Jens Peter Christensen, Lars Hjortnæs og Kurt Rasmussen.

Påstande

Kærende, A A/S, har nedlagt påstand om, at Vestre Landsrets kendelse af 11. februar 2019 ophæves, og at As kære af Retten i Sønderborgs afgørelse af 8. oktober 2018 hjemvises til realitetsbehandling ved landsretten, subsidiært at sikkerhedsstillelsen udbetales til A.

Indkærede, B K/S under konkurs, har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Kæremålet udspringer af en sag anlagt af A A/S mod B K/S den 28. november 2017 ved Retten i Sønderborg om manglende betaling af vand og vandafledningsafgift.

Byretten afsagde den 2. maj 2018 udeblivelsesdom over B, som ikke havde indleveret svarskrift i sagen.

På begæring besluttede byretten den 31. maj 2018 at genoptage sagen på betingelse af, at B indleverede svarskrift i sagen og stillede sikkerhed for sagens omkostninger med 5.360 kr. Disse betingelser blev opfyldt.

Den 9. juli 2018 blev der afsagt konkursdekret over B, og den 19. juli 2018 oplyste kurator i konkursboet, at boet ikke ønskede at indtræde i sagen. Under henvisning hertil afviste byretten den 8. oktober 2018 genoptagelsen af sagen og traf samtidig hermed afgørelse om at frigive den stillede sikkerhed til konkursboet.

Den 22. oktober 2018 kærede A byrettens afgørelse om at frigive sikkerhedsstillelsen til konkursboet til Vestre Landsret.

Ved kendelse af 11. februar 2019 afviste Vestre Landsret kæremålet. Landsrettens begrundelse lyder således:

”Dommerne John Lundum og Ida Skouvig udtaler:

Når en sag er genoptaget, fortsætter sagens behandling ved retten, jf. retsplejelovens § 367. Byrettens afgørelse om afvisning af genoptagelsen og frigivelsen af sikkerhedsstillelsen må derfor anses for at være truffet under forberedelsen af hovedforhandlingen.

At beslutningen om frigivelse af sikkerhedsstillelsen i sagens natur ligger efter afgørelsen om afvisning af genoptagelsen, medfører ikke, at den falder uden for den tidsmæssige ramme for de beslutninger, der er omfattet af § 389 a.

Afgørelsen kan derfor kun kæres med tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, jf. retsplejelovens § 389 a. En sådan tilladelse foreligger ikke.

Vi stemmer derfor for at afvise kæremålet.

Dommer Mona B. Andersen udtaler:

Formålet med kærebeegrænsningsreglen i § 389 a er ifølge forarbejderne dels at aflaste landsretterne for den kraftige forøgelse i antal kæremål efter domstolsreformens placering af sagerne hos byretterne i 1. instans og dels at nedbringe sagsbehandlingstiden for byretterne.

En betingelse om sikkerhedsstillelse for de ved udeblivelsesdommen idømte sagsomkostninger har til formål at sikre sagsøgeren betaling af allerede påløbne sagsomkostninger, for det tilfælde at sagsøgeren vinder sagen, eller hvis sagsøgte måtte udeblive på ny. En afgørelse om frigivelse af sikkerhedsstillelse for den dømtes betaling af sagsomkostninger kan dermed først træffes, efter at sagen er afsluttet ved afsigelse af en ny dom i sagen eller ved afvisning af sagens genoptagelse efter retsplejelovens § 367.

Spørgsmål om frigivelse af sikkerhedsstillelse ses ikke at have et omfang, der svarer til omfanget af de processuelle spørgsmål, der ifølge forarbejderne begrundet kærebeholdningen i § 389 a. Det i bemærkningerne beskrevne behov for at aflaste landsretterne gør sig derfor ikke i samme omfang gældende for spørgsmålet om frigivelse.

Behandlingen af kæremål om spørgsmålet ses ikke at forlænge sagsbehandlingstiden i byretten, idet der ved byrettens afvisning af at genoptage sagen dermed foreligger en retskraftig afgørelse af sagen i form af udeblivelsesdommen.

Derfor finder jeg, at en afgørelse om frigivelse af en stillet sikkerhed efter afvisning af genoptagelsen af sagen, der er afgjort ved udeblivelsesdom, ikke kan anses for at være afsagt af byretten under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse. Afgørelsen er herefter ikke omfattet af kærebeholdningsreglen i retsplejelovens § 389 a, og jeg stemmer derfor for, at kæremålet ikke afvises.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.”

Anbringender

A A/S har anført navnlig, at en afgørelse om frigivelse af sikkerhedsstillelse for den domfældtes betaling af sagsomkostninger først kan træffes, efter at sagen er afsluttet ved afsigelse af en ny dom eller ved afvisning af sagens genoptagelse. Selv om en afgørelse om frigivelse af sikkerhedsstillelse sker i umiddelbar sammenhæng med afvisning af genoptagelse, ligger afgørelsen dog tidsmæssigt efter, at retten har truffet en retskraftig afgørelse om hovedspørgsmålet i sagen, og på dette tidspunkt må både forberedelsen og hovedforhandlingen anses for afsluttet. En afgørelse om frigivelse af en stillet sikkerhed efter afvisning af genoptagelsen af sagen kan herefter ikke tidsmæssigt være omfattet af kærebeholdningsreglen i retsplejelovens § 389 a.

Der er heller ikke i forarbejderne til retsplejelovens § 389 a holdepunkter for, at en afgørelse om frigivelse af en stillet sikkerhed efter afvisning af at genoptage en sag skal være omfattet af kærebeholdningen.

B K/S under konkurs har henholdt sig til landsrettens flertals begrundelse i afgørelsen af 11. februar 2019.

Højesterets begrundelse og resultat

Højesteret er enig i landsrettens flertals begrundelse og resultat.

Højesteret kan ikke tage stilling til A A/S' subsidiære påstand under dette kæremål.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens kendelse.

Ingen af parterne skal betale kæremålsomkostninger for Højesteret til den anden part.

THI BESTEMMES:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale kæremålsomkostninger for Højesteret til den anden part.